



Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. marcija 1900.

Leto XXX.

Sneženi mož.

II.

Ej, na polju, sredi polja
Stal snežen je mož
S kučmo polhovko na glavi
In na hrbtu velik koš...

Pomlad je prišla čez goro,
Solnce zagorelo je,
„Dobro jutro, mož sneženi!“
Mu v pozdrav velelo je.

„Ha, ha, ti si pa počasen,
Zmir na jednom mestu si?!“
Mož stoji, stoji, poslušaj,
Nič mu ne odgovori.

Ujezi se vroče solnce,
Da ne zna olike mož:
„Čakaj, čakaj, trda klada,
Rad odkril se mi še boš!“

In gorkeje in gorkeje
Sije solnce na polje,
Vse zeleno že postaja,
Vse brsti in v cvetje gre ...

Možu vedno bolj je vroče,
Ves je kuhan in potan,
Prosi solnce: „Nehaj, nehaj!“
Toda prošnja je zaman.

Solnce se mu posmehuje:
„Mož sneženi, kje pa si?
Saj le koš še in pa kučma
— Kjer si bil — leži ...?!“

Rado Kósar.

